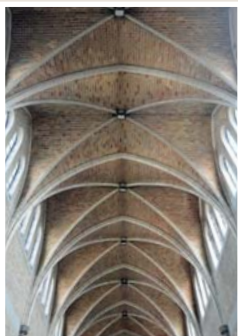

De parochie Wijtschate is rond 961 ontstaan. In de regio zijn er geen oudere parochies gekend. Het kapittel van Sint-Donaas in Brugge bezat het patronaatsrecht van de parochie en had recht op de inning van de tienden. Het stelde de pastoor en de koster aan. De vooroorlogse kerk was een hallenkerk met drie gelijke beuken en een klein geveltorentje. Door geuzen, storm en gebrek aan onderhoud was de kerk in 1610 in een bedenkelijke toestand. In de Franse periode werd de kerk als paardenstal gebruikt. Vanaf 1835 bouwde architect Louis Vuylsteke uit Geluwe een nieuwe, hoge stenen toren. Een orgel werd gekocht bij de gekende orgelbouwer Loret. In 1853 werden drie nieuwe klokken aangekocht.

In november 1914 werd het kerkgebouw volledig vernield. In 1928 was de nieuwbouw van architect Leborgne af maar de kerk werd pas na de Tweede Wereldoorlog ingewijd.

De huidige kerk heeft vier klokken: Antonius (84), Josephus (680), de middelste klok (792) en Maria, de grootste klok (1450 kg). In 1945 keerden de in beslag genomen klokken uit Hamburg terug. Omdat Maria gebarsten was, werd ze hergoten en in 1949 ingehuldigd.

Info

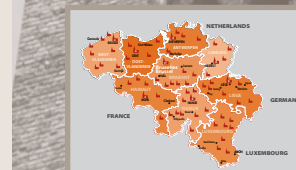
Deze kerk wordt elke dag opengesteld van 9 u. tot 18 u.

Eucharistievieringen

zaterdag: 16 u 00

zondag: 10 u 30

Met de steun van

www.openkerken.be
www.eglisesouvertes.be
www.openchurches.be
www.offenekirchen.be

Sint-Medarduskerk

Kerkplein • 8953 Wijtschate

*een kerk is een richtpunt in het landschap,
een gemeenschappelijk herkenningsteken voor de bewoners,
een ruimte open voor iedereen...*

Brandramen hoofdkoor
 In het hoogkoor zijn er vijf brandramen. Het eerste stelt de heilige Julianus voor (schenking van burgemeester Julien Fournier). De heilige Melania en Julius verwijzen naar de weldoeners Jules Godtschaick en zijn vrouw Melanie Bouchaert. Audomarus verwijst naar pastoor Omer Verschuere.

Zijkoor
 In het zijkoor van de Heilige Medardus zijn twee moderne brandramen aangebracht. Ze stellen de heilige Lukas en Remigius voor.

Onze-Lieve-Vrouwebeeld
 Een houten beeld van Onze-Lieve-Vrouw is afkomstig van de vroegere kapelanie van de Linde. De polychrome heiligenbeelden werden rond 1970 wit geschilderd.

Teruggevonden
 Met Pasen 2010 kreeg de kerk de klepel van de grote klok terug die in november 1914 werd vernield. De klepel weegt 50 kg. Nakomelingen van een Brits soldaat gaven in 1980 kandelaars en het kruis terug.

Torenuurwerk
 Het torenuurwerk dateert van 1930. Het moest drie keer per dag het Angelus luiden; het tijdstip was instelbaar. Door de goede zorgen van Adrien Lignel werd het in 2000 volledig gereinigd. Het is volledig intact en kan nog werken.

Kerkinterieur
 Het kerkinterieur is ontworpen door de kunststeliere van de abdij van Maredsous, o.l.v. abt Sébastien Braun. Van de oorspronkelijke communiebanken is slechts een deel bewaard. Het houtsnijwerk van het kerkportaal heeft drie beelden die o.a. de verloren zoon en de goede herder voorstellen. De kruisweg werd gemaakt door J. Lelan.

